

ФЛІНТА Зеновій Петрович (1935–1988)

Живописець, графік, майстер кераміки.
Заслужений художник України

Народився 1 вересня 1935 р. у селянській сім'ї в с. Токи Підволочиського району Тернопільської області.

У 1950 р. закінчив семирічну школу в рідному селі й навчався у Львівському училищі прикладного мистецтва ім. І. Труша. У 1959–1965 рр. студював художню кераміку у Львівському інституті прикладного та декоративного мистецтва. Найбільше завдячував викладачам живопису Романові Сельському та Карлові Звіринському.

Протягом 1965–1976 рр. Зеновій Флінта викладав у своєму інституті на кафедрі художньої кераміки й одночасно брав активну участь у виставках в Україні та за її межами. У 1973 р. отримав почесний диплом за участь у Міжнародному конкурсі кераміки у м. Фаєнце (Італія).

У 1971 р. був обраний головою секції декоративно-ужиткового мистецтва. За роки діяльності на цій посаді він домігся дуже багато: з його ініціативи та особистого прикладу в роботі доведено до функціонального стану будівництво творчо-виробничих майстерень на ЛКСФ (Львівська керамічно-скульптурна фабрика). Це дало можливість старту початківцям-керамістам, а також багаторічній праці досвідчених і знакових митців, підняло рівень львівської школи кераміки на дуже високий щабель. За час головування Зеновія Флінти організовано сотні різноманітних виставок: персональних, колективних, регіональних, міжнародних.

Зеновій Флінта — митець надзвичайно широкого кола зацікавлень, і впродовж усього короткого творчого життя у нього нерозривно перепліталися два найбільші захоплення — живопис і кераміка. У малярстві відходив від традицій львівської школи, які почерпнув передусім у Р. Сельського та К. Звіринського, а через живопис учителів виховалася повага й до традицій народного мистецтва, але одночасно використовувалася потреба знайти своє обличчя, відобразити оточуючу дійсність через власне світосприйняття. Жага митця повніше розкрити свій потенціал, знайти у творчості нові форми і образи пояснюють надзвичайно плідну новаторську роботу майстра в галузі декоративної кераміки.

Стихією Зеновія Флінти стали здебільшого настінні пласти і тарелі. Спираючись на зразки народної кераміки, художник добивається простоти і лаконізму зображення шляхом

- ▼ Четверо в човні. Картон, темпера, 37х51. 60-ті рр. XX ст.
- ▼ Музикант. Папір, темпера, 42х30. 1962

стилізації форм, образно-декоративної мови кольору. Пласти «Соняшники» (1973), «Буксир» (1974), декоративні тарелі «Маки» (1976), «Яблука» (1976), захоплюють сміливістю колористичних рішень, метафоричністю образів.

Починаючи з 1973 року, бере участь у Міжнародній бієнале кераміки у Фаєнці (Італія) та у Вальорісі (Франція, 1974).

На обласній виставці в 1979 р. була виставлена робота «Сторінки історії Львова». Через кілька років Львів, його історія, архітектура повністю заповнила творчість З. Флінти і наче відродилася в численних пастелях, замальовках, живописі. Особливо яскраво це відтворилося у серії керамічних пластів «Народне зодчество» — узагальнена назва з огляду на цензуру.

1982–1988 рр. позначені поважною роботою над «живописними пластами» «Архітектура Львова» і присвячені архітектурним ансамблям рідного міста. Значно розширюючи межі виразальних можливостей матеріалу, автор прийшов до створення своєрідних мініатюр у кераміці й також вразив красою емалевої, багатой на світлові ефекти поверхні, тонким делікатним рельєфним контуром силуетів і конкретних об'єктів, ніби творить образ самого міста. Передаванню атмосфери, середовища сприяють і тонко підібрані кольорові відтінки.

У 70–80-х роках працював у монументально-декоративному мистецтві у співавторстві з А. Бокотеєм, Ф. Черняком, Р. Петруком. Створив низку цікавих комплексних оформлень інтер'єрів громадських споруд (Трускавець, Львів, Хмельницький). У 1980 р. став членом всесоюзної та

республіканських комісій із декоративно-прикладного мистецтва, спілок художників СРСР та УРСР. У 1982 р. був учасником Міжнародної асамблеї кераміки в Угорщині.

Вже будучи важко хворим, створив серію чудових овальних пластів, присвячених Львову. Мистецтво для Зеновія Флінти — це засіб висловити свою любов до світу. «Вже у ранньому періоді його творчості, — стверджує мистецтвознавець Наталія Космолінська, — простежуються характерні риси манери Флінти: дух невтомного експериментаторства, здатність мислити глобальними категоріями, вміння створити монументальний образ за допомогою кількох прозаїчних предметів, гіперболізація деталей, підкреслено скульптурна манера живопису та рисунка, опрацювання площини як моноліту. Ретельне вивчення геометричної структури кожної форми стало для молодого Флінти тим пластичним «вишколом», який дозволив йому у подальшому піднятися на щабель епічної монументальності, створити пласт історико-філософських панорам, сповнених відчуття сили і значимості життя».

Творчий доробок Зеновія Флінти завжди займатиме одне із провідних місць у скарбниці українського прикладного та декоративного мистецтва.

▲ Декоративний пласт «Сіті» (триптих). Кам'яна маса, емалі, солі, 33,5x36,5. 1975

▲ Декоративний пласт «Церква в с. Семичів». Кам'яна маса, емалі, 36x33. 1982

▲ Декоративний пласт «Риба». Кам'яна маса, поливи, 39x19. 1966

◀ Таємничий вазон. Картон, олія, 63x48,5. 60-ті рр. XX ст.

▼ На відкритті персональної виставки З. Флінти (автор праворуч), м. Львів, 1985

